

- d) koordynowanie działalności państwowych władz i urzędów z działalnością związków samorządu terytorialnego w zakresie polityki socjalnej i usuwanie wyników w tym przedmiocie rozbieżności;
- e) kierowanie polityką subwencyjną Rządu na cele socjalne, koordynacja planów finansowych i budżetów poszczególnych ministerstw, centralnych urzędów i instytucji prawno-publicznych w zakresie polityki socjalnej oraz kontrola wykonania tych planów i budżetów.

§ 3. W sprawach, określonych w § 2 lit. d), Komitet uzgadnia swoją działalność z Radą Państwa.

§ 4. W sprawach, wymienionych w § 2 lit. b), właściwi Ministrowie winni przedkładać wszystkie swoje wnioski pod rozpoznanie Komitetu przed przedłożeniem ich pod obrady Rady Ministrów.

§ 5. Uchwały Komitetu przekazywane są do rozpatrzenia Radzie Ministrów, jeżeli wymagają tego przepisy prawne albo jeżeli Przewodniczący Komitetu uzna, że waga sprawy tego wymaga.

§ 6. Przewodniczącym Komitetu jest Prezes Rady Ministrów. W skład Komitetu wchodzi Ministrowie: Pracy i Opieki Społecznej, Oświaty, Zdrowia, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Skarbu oraz Prezes Centralnego Urzędu Planowania i przedstawiciel Rady Państwa. Inni ministrowie biorą udział z głosem doradczym w pracach Komitetu, dotyczących ich zakresu działania.

Przewodniczący Komitetu może zapraszać na posiedzenia Komitetu przedstawicieli organizacji społecznych w sprawach dotyczących ich działalności socjalnej.

§ 7. Organem wykonawczym Komitetu jest Biuro wchodzące w skład centralnego zarządu Prezydium Rady Ministrów.

§ 8. Prezes Rady Ministrów nada Komitetowi regulamin.

§ 9. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz
411.

OKÓLNIK PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 27 kwietnia 1949 r.

o warunkach udzielania instytucjom społecznym funduszy ze Skarbu Państwa.

Uchwała Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. o wprowadzeniu planowego systemu oszczędzania w gospodarce narodowej i zadaniach oszczędnościowych na 1949 rok (Monitor Polski Nr. A—11, poz. 127) zakreśliła wspólną dla administracji publicznej i dla instytucji społecznych sumę co najmniej 20 miliardów złotych, którą spodziewa się Rząd uzyskać w ramach podjętej akcji oszczędnościowej.

Dla organów administracji publicznej wydano w tej mierze względnie w najbliższym czasie wyjąd odpowiednio przepisy.

Jest ze wszech miar rzeczą wskazaną, aby niektóre z tych przepisów dające się odpowiednio zastosować, rozciągnąć i na instytucje społeczne, które korzystają z funduszy Skarbu Państwa w jakiegokolwiek postaci (subwencje, akcje zleczone i t. p.). Podstawę prawną daje punkt VIII — 16 uchwały Rady Ministrów z dnia 29 września 1948 r. w sprawie zasad udzielania subwencji ze Skarbu Państwa (Monitor Polski Nr. A—73, poz. 632) oraz punkt a § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 73).

Proszę Obywateli Ministrów o zamieszczanie wśród zastrzeżeń, stanowiących warunki otrzymania przez instytucje społeczne jakichkolwiek funduszy ze Skarbu Państwa, obowiązku stosowania się do przepisów prawnych takich jak np. przepisy, regulujące gospodarkę samochodową, rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie dostaw, robót i usług, okólniki o oszczędności papieru (Nr. Nr. 36 i 54 z 1947 r.), okólniki o instrukcji kancelaryjnej (Nr. 4 z 1948 r.), okólniki o normach zużycia (Nr. 7 z 1948 r.) i inne według uznania i w zależności od charakteru otrzymującej fundusze instytucji społecznej.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz
412.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 kwietnia 1949 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Pracy i Opieki Społecznej, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie szacowania wartości pieniężnej świadczeń w naturze, ustalenia ryczałtów wartości pieniężnej niektórych świadczeń w naturze dla celów podatku od wynagrodzeń na rok kalendarzowy 1949 oraz zwolnienia niektórych świadczeń w naturze od podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 4 ust. 6 i 8 oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wartość codziennego wyżywienia w formie posiłków w stanie przyrządzonym, wydawanych pracownikowi, drugiemu ze współmałżonków oraz członkom rodziny pracownika w rozumieniu art. 13 ustawy o podatku od wynagro-

dzeń w miejscu pracy bądź w lokalu wskazanym przez pracodawcę do spożycia na miejscu lub zabrania ze sobą, ustala się w wysokości 100 zł. Przy wydawaniu tylko obiadów wartość tego posiłku ustala się w wysokości 60 zł, a przy wydawaniu tylko kolacji lub śniadań — w wysokości po 20 zł za każdy posiłek.

§ 2. Wartość pieniężną bezpłatnego mieszkania służbowego przyjmuje się według ustawowych norm czynszu. W razie udzielenia przez pracodawcę mieszkania służbowego w formie odpłatnej według cen niższych od ustawowych norm czynszu doliczeniu podlega różnica pomiędzy ustawową normą czynszu a kwotą faktycznie zapłaconą przez pracownika.

§ 3. Wartość pieniężną światła przyjmuje się według zużycia i obowiązującej w danej miejscowości ceny energii elektrycznej lub gazu. W razie niemożności ustalenia wartości światła w sposób wyżej wskazany, wartość jego przyjmuje się w wysokości 100 zł miesięcznie od jednej izby.

§ 4. Wartość pieniężną opału przyjmuje się w wysokości 120 zł miesięcznie od jednej izby w okresie pełnego roku przy cenie węgla ustalonej w § 5 ust. 1. W razie zmiany tej ceny wartość powyższa ulega odpowiedniej zmianie.

§ 5. 1. Wartość pieniężną 1 tony węgla, jak również równowartość 3000 m³ gazu, odpowiadającej 1 tonie węgla, jako deputatu branżowego, ustala się na 1.200 zł za 1 tonę, t.j. w wysokości ceny kopalnianej. W razie zmiany tej ceny wartość powyższa ulega odpowiedniej zmianie.

2. Ryczałt wartości pieniężnej świadczeń w naturze w postaci węgla, jako deputatu branżowego, ustala się w ten sposób, że przysługująca rocznie ilość węgla na podstawie przepisu układu zbiorowego pracy, wycenioną na podstawie ust. 1, dzieł się przez ilość okresów wypłaty wynagrodzenia w roku kalendarzowym. Iloraz tej sumy stanowi podstawę opodatkowania w poszczególnym okresie wypłaty wynagrodzenia.

§ 6. Wartość pieniężną użytkowania roli przyjmuje się w sumie, odpowiadającej dwu kwintalom żyta z jednego hektara ziemi ornej, liczoną według miejscowych cen wolnego rynku.

§ 7. Wartość pieniężną ordynarii i innych świadczeń w naturze, wydawanych w granicach norm układu zbiorowego pracy z dnia 25 marca 1948 r. pracownikom zatrudnionym w gospodarstwach rolnych w rozumieniu przepisów o podatku gruntowym, oraz ryczałty wartości pieniężnej tych świadczeń ustala się na czas obowiązywania powyższego układu w wysokości według zasad okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 5 listopada 1948 r. w sprawie ustalenia ryczałtów wartości pieniężnej świadczeń w naturze, wydawanych w granicach norm układu zbiorowego pracy pracownikom, zatrudnionym w gospodarstwach rolnych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 95, poz. 429).

§ 8. 1. Ustala się następujące ryczałty wartości pieniężnej świadczeń w naturze (deputatów branżowych), otrzymywanych przez pracowników na podstawie obowiązujących układów zbiorowych pracy:

1) przez pracowników podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Cukrowniczego na czas obowiązywania dotychczasowego układu zbiorowego pracy:

a) pracowników stałych, mających na utrzymaniu rodzinę (§ 16 pkt 1 układu) — na 3.500 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje mieszkanie ze światłem i działką uprawioną ziemi, 10 kg cukru, 160 kg węgla, 50 kg drzewa, 100 kg ziemniaków oraz wartość obiadów w stołówce,

b) pracowników stałych, nie mających na utrzymaniu rodziny (§ 16 pkt 2 układu) — na 2.750 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje mieszkanie ze światłem i działką uprawioną ziemi, 8 kg cukru, 80 kg węgla, 25 kg drzewa, 50 kg ziemniaków oraz wartość obiadów w stołówce,

c) pracowników sezonowych, mających na utrzymaniu rodzinę (§ 17 pkt 1 układu) — na 3.100 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 10 kg cukru, 160 kg węgla, 50 kg drzewa, 100 kg ziemniaków oraz wartość obiadów w stołówce,

d) pracowników sezonowych, nie mających na utrzymaniu rodziny (§ 17 pkt 2 układu) — na 2.350 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 8 kg cukru, 80 kg węgla, 25 kg drzewa, 50 kg ziemniaków oraz wartość obiadów w stołówce.

e) pracowników kampanijnych rodzinnych (§ 18 układu) — na 3.200 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 21 kg cukru,

f) pracowników kampanijnych, nie mających na utrzymaniu rodziny (§ 18 układu) — na 2.200 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 14 kg cukru,

g) pracowników młodocianych (§ 19 układu) — na 950 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 6 kg cukru.

W przypadkach, gdy za jeden ze składników świadczeń w naturze pracodawca wypłaca wynagrodzenie pieniężne, ustalony ryczałt należy obniżyć o wartość pieniężną określoną w §§ 1 — 6 i ust. 1 pkt 2 niniejszego paragrafu, jeżeli zaś chodzi o ziemniaki i cukier: o 600 zł za 100 kg ziemniaków i o 155 zł za 1 kg cukru. Wyłączone wartości pieniężne należy opodatkować na zasadzie ust. 2 niniejszego paragrafu.

2) przez pracowników Lasów Państwowych — na 565 zł za 1 metr przestrzenny (mp) szczap; deputat obejmuje szczapy sosnowe w ilości przewidzianej szczególnymi przepisami,

3) przez pracowników przedsiębiorstwa Państwowy Monopol Zapalczany — na 300 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 70 pudełek zapalek,

4) przez pracowników przemysłu fermentacyjnego:
a) zatrudnionych w browarach, rozlewni, słodowni, sarkowni chmielu — na 650 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje jeden litr p.wa dziennie oraz otrzymywany częściowo odpłatnie węgiel w ilości 2 tony dla rodzinnych i 0,8 tony dla samotnych rocznie,

b) zatrudnionych w branży winiarskiej — na 650 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 5 butelek w.na owocowego a 0,7 litra lub 8 litrów płynnego owocu lub 2 litry syropu oraz otrzymywany częściowo odpłatnie węgiel w ilości 2 tony dla rodzinnych i 0,8 tony dla samotnych rocznie,

5) przez pracowników przemysłu skórzanego w garbarniach — na 300 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 1 kg skóry twardej oraz 30 dcm² skóry miękkiej rocznie,

6) przez pracowników przemysłu tłuszczowego — na 350 zł miesięcznie; ryczałt obejmuje 1 litr oleju lub 1 kg mydła.

2. Powyższe ryczałty mają zastosowanie tylko w razie wydawania świadczeń w naturze. W przypadkach wypłacania równowartości świadczeń w pieniądzu opodatkowaniu podlega cała równowartość pieniężna

§ 9. Świadczenia w naturze w postaci zniżek biletów dla pracowników i członków rodziny przy przejazdach środkami masowej komunikacji nie stanowią wynagrodzenia podlegającego podatkowi od wynagrodzeń.

§ 10. Zwalnia się od podatku od wynagrodzeń następujące świadczenia w naturze przysługujące i otrzymywane w ramach układów zbiorowych pracy:

1) przez pracowników przedsiębiorstw państwowych: Lot, P.K.S. i Żeguga Śródlądowa — w postaci bezpłatnych przejazdów oraz przez pracowników Orbisu — w postaci bezpłatnego używania wagonów sypialnych.

2) przez pracowników przedsiębiorstwa Polskie Koleje Państwowe w postaci bezpłatnych przejazdów dla siebie i rodziny.

3) przez pracowników zatrudnionych w górnictwie — w postaci otrzymywanego częściowo odpłatnie karmidła celem oświetlenia mieszkań w przypadkach, gdy w mieszkaniach nie zainstalowano światła elektrycznego lub gazowego, a ponadto dla pracowników Monopoli Solnego w postaci 10 kg soli miesięcznie,

4) przez pracowników Państwowego Monopoli Zapalczanego — w postaci otrzymywanych częściowo odpłatnie odpadów drzewnych w ilości 600 kg rocznie,

5) przez pracowników przedsiębiorstw energetyki — w postaci otrzymywanego częściowo odpłatnie prądu elektrycznego w ilości 60 kwh po 50 gr miesięcznie oraz 190 kwh po 2 zł miesięcznie,

6) przez pracowników przemysłu konserwowego — w postaci otrzymywanych częściowo odpłatnie: po cenach wielokwartowych wytworów danej fabryki do wysokości 1.000 zł miesięcznie oraz po cenie kosztu własnego węgla w ilości 170 kg dla rodzinnych i 66 kg dla samotnych miesięcznie,

7) przez pracowników zakładów podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Spożywczego — w postaci otrzymywanego częściowo odpłatnie węgla w ilości 2 tony dla rodzinnych i 0,8 tony dla samotnych rocznie,

8) przez pracowników gospodarstw leśnych — w postaci otrzymywanego częściowo odpłatnie chrustu grubego lub gałęzi w ilości 1 mp miesięcznie,

9) przez pracowników Polskiego Radia — w postaci bezpłatnego abonamentu radiofonijnego.

§ 11. Przepisy niniejszego zarządzenia dotyczą świadczeń w naturze wydanych po dniu 31 grudnia 1948 r. a należnych od 1 stycznia 1949 r. do dnia 31 grudnia 1949 r.

§ 12. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER SKARBU **K. Dąbrowski**
MINISTER PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

w/z **Tadeusz Kochanowicz**
Podsekretarz Stanu

MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU w/z **E. Szyr**
Podsekretarz Stanu

MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH **J. Dąb-Kociel**

413.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 kwietnia 1949 r.

o upoważnieniu urzędów celnych do orzecznictwa w sprawach karnych skarbowych oraz ustaleniu okręgów ich terytorialnej właściwości.

Na podstawie § 1 p. a) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 czerwca 1947 r. o określeniu władz administracji skarbowej uprawnionych do orzecznictwa w sprawach o przestępstwa skarbowe (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 261) zarządzam, co następuje:

§ 1. Do orzekania w sprawach o przestępstwa skarbowe, określone w art. 47—57 i w art. 64 § 2 prawa karnego skarbowego z dnia 11 kwietnia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 140) upoważniają się niżej wymienione urzędy celne:

Na obszarze Dyrekcji Cel	Siedziba Urzędu Celnego	Okręg miejscowej właściwości obejmuje:
Gdynia	Gdańsk Nowy Port	miasta: Gdańsk, Sopot powiaty: elbląski, gdański, malborski i starogardzki w województwie gdańskim oraz powiat braniewski w województwie olsztyńskim.
	Gdynia	miasto: Gdynia, powiaty: kartuski, kościerski, lęborski i morski w województwie gdańskim.
	Ustka	powiaty: białogardzki, bytowski, kołobrzeski, koszaliński, miasteczki, sławieński i słupski w województwie szczecińskim.
	Szczecin	miasto: Szczecin, powiaty: łobeski, nowogardzki i szczeciński w województwie szczecińskim
	Świnoujście	powiaty: gryfiński, kamieński i woliński w województwie szczecińskim.
Poznań	Kostrzyn n. O.	miasto: Gorzów, powiaty: gorzowski, skwierzyński i strzelecki w województwie poznańskim oraz powiaty: chojeński, choszczeński, gryfiński, myśliborski, pyrzycki i stargardzki w województwie szczecińskim.
	Rzepin	powiaty: międzyszycki, rzepiński, suleciński i świebodziński w województwie poznańskim.
	Gubin	powiaty: gubiński, krośnieński i zielonogórski w województwie poznańskim.
	Poznań	miasta: Gniezno, Kalisz, Piła, Poznań, powiaty: babimojski, chodzieski, czarnkowski, gnieźnieński, gostyński, jarociński, kaliski, kępiński, kołski, koniński, kościański, krotoszyński, leszczyński, miedzychodzki, mogileński, nowotomyski, obornicki, ostrowski, pilski, poznański, rawicki, szamotulski, średzki, śremski, turecki, wągrowiecki, wolsztyński, wrzesiński, wschowski i żniński w województwie poznańskim oraz powiaty drawski i wałecki w województwie szczecińskim
	Bydgoszcz	miasta: Bydgoszcz, Grudziądz, Inowrocław, Toruń, Włocławek, powiaty: obszar województwa pomorskiego, oraz powiaty, kwidziński, sztumski i tczewski w województwie gdańskim oraz powiaty człuchowski, szczeciński i złotowski w województwie szczecińskim.
	Wrocław	miasta: Jelenia Góra, Legnica, Świdnica, Wałbrzych, Wrocław, powiaty: obszar województwa wrocławskiego.
	Gliwice	miasta: Bedzin, Bytom, Chorzów, Gliwice, Katowice, Nysa, Opole, Racibórz, Sosnowiec, Zabrze, Zawiercie, powiaty: będziński, bytomski, dobrodziński, gliwicki, głubczycki, grodkowski, katowicki, kluczborski, kozielski, lubliniecki, niemodliński, nyski, oleski, opolski, prudnicki, pszczyński, raciborski, rybnicki, strzelecki, tarnogórski i zawierciański w województwie śląskim.